

CULTURA 07 Juliol 2015 02.00

LA CRÒNICA

La descoberta és gratis

Ferran Palau al jardí de la biblioteca de Caldes de Malavella. Foto: M. SALGAS.

GEMMA BUSQUETS

La nit del divendres 19 de juny del 2009 va caure un xàfec a Caldes de Malavella. Prou important per obligar a traslladar músics i instruments, que havien de tocar al jardí de la biblioteca, a l'interior, un espai molt reduït, fent-se lloc entre els llibres. El grup era Mishima, que hi presentava *Set tota la vida* (2007). Ho expliquen les cròniques locals i alguns dels assistents, que ho recorden com una fita històrica: escoltar la banda de David Carabén, gratis, entre els murs del coneixement, i a causa de la imprevisibilitat de la pluja, en un ambient íntim. D'això, ara els programadors en diuen “concert de petit format” però a la **biblioteca de Caldes**, com a oferta cultural d'estiu però sobretot perquè els agrada la música, s'ho van inventar el 2008 amb el primer *Glopets d'estiu*, un cicle en el qual s'ha escoltat Sílvia Pérez Cruz, Maria Rodés, Joan Colomo, entre d'altres. I també s'hi han descobert. Deixant els festivals de renom, hi ha propostes més inadvertides entre la bombolla estival que tenen l'atractiu de la troballa; funcionen com una propina musical. Els devia passar a més d'un, divendres, en el concert que **Ferran Palau**, dels Anímic, va fer als jardins de la biblioteca de Caldes, presentant *Santa ferida* (2015). Amb un nou escenari i amb una acústica excel·lent, desitjable en d'altres festivals a l'aire lliure, Ferran Palau va exhibir lirisme però alhora potència, amb cançons com *Clavell*, *La daga* i *El meu lament*, un to que podria haver conduït a la melancolia però al contrari. En una nit de juliol i en un jardí en el qual corria l'aire i no la xafogor, i amb el gintònic a la mà –la barra de la biblioteca és al bar de davant–, Ferran Palau va tenir un efecte magnètic. Entre la timidesa i l'austeritat, sense la impostura pròpia del líder d'una banda, va parlar poc; només per presentar la banda que l'acompanyava i fer les referències tòpiques que qualsevol músic fa del lloc on toca: “M'agrada molt l'aigua de Vichy; quan no demano cervesa, demano Vichy.” I en aquest ambient entre amics,

AUTOR

GEMMA BUSQUETS

ALTRES ARTICLES DE L'AUTOR

Els nous déus grecs

L'existència mentre el temps se'ns escapa

MÉS ARTICLES

Follow @gembabusquets

1,549 followers

Follow @elpuntavui

88.1K followers

ENLLAÇOS RELACIONATS

Ferran Palau

NOTÍCIES DE ...

Caldes de Malavella

PUBLICAT A

El Punt Avui. Comarques Gironines

07-07-2015, Pàgina 16

calia la propina, que va arribar amb *La mel al rusc* i *Terra de blat*, per arribar a l'hora justa de concert. Més, la hipnosi s'hauria convertit en letargia.

Escriure un comentari

Identificar-me. Si ja sou usuari verificat, us heu d'identificar.

Vull ser usuari verificat. Per escriure un comentari cal ser usuari verificat.

Nota: Per aportar comentaris al web és indispensable ser usuari verificat i acceptar les **Normes de Participació**.